

Kể lại truyện Vợ chồng A Phủ - Văn mẫu lớp 12

Tham khảo tuyển chọn những bài văn mẫu hay chủ đề kể lại truyện ngắn "Vợ chồng A Phủ" của nhà văn Tô Hoài - Đề học tốt Ngữ Văn lớp 12.

Đề bài: Kể lại truyện Vợ chồng A Phủ của nhà văn Tô Hoài.

Bài văn mẫu hay nhất kể lại truyện ngắn Vợ chồng A Phủ

Ai ở xa về, có việc vào nhà thống lí Pá Tra đều ngạc nhiên thấy một cô gái ngồi quay sợi bên tảng đá trước cửa, cạnh tàu ngựa. Sau hỏi ra mới biết cô ấy là vợ A Sử, con trai thống lí Pá Tra.

Mị về làm dâu nhà Pá Tra đã mấy năm. Từ năm nào, cô không nhớ, cũng không ai nhớ. Nhưng người nghèo ở Hồng Ngài vẫn kể lại câu chuyện Mị về làm người nhà quan thống lí. Bố Mị lấy mẹ Mị không có đủ tiền cưới phải đến vay nhà thống lí, bố của thống lí Pá Tra bây giờ. Mỗi năm phải trả nợ lãi một nương ngô. Mẹ Mị đã mất, bố Mị nay đã già, vẫn chưa trả hết nợ. Năm ấy, Mị đã lớn. Pá Tra đến nói với bố Mị: "Cho tao đưa con gái mày về làm dâu thì tao xóa hết nợ cho". Ông lão chưa biết nói thế nào, thì Mị bảo bố rằng: "Con nay đã biết cuộc nương làm ngô, con phải làm nương ngô giả nợ thay cho bố. Bố đừng bán con cho nhà giàu".

Tết năm ấy, con trai con gái vui chơi, đánh pao đánh quay rồi đêm đêm rủ nhau đi chơi. Con trai đến nhà cô gái, người mình yêu đứng thổi sáo xung quanh vách suốt đêm. Nhà Mị cũng thế. Rồi Mị đã bị A Sử đánh lừa, bị con trai thống lí Pá Tra bịt mắt, còng đem về buồng. Khi tiếng nhạc sinh tiền cúng ma đường rập rờn nhảy múa trong nhà thống lí Pá Tra, thì A Sử đến gặp bố Mị, nói: "Tôi đã cướp được con gái bố về làm vợ, tôi đem về cúng trình ma nhà tôi rồi... Tiền bạc để cưới thì bố tôi bảo đã đưa cả cho bố rồi". Bố Mị chỉ còn biết cất lời than...

Hàng mấy tháng, đêm nào Mị cũng khóc. Một hôm, Mị trốn về nhà, cặp mắt đỏ hoe. Gặp bố, Mị quỳ lạy, úp mặt xuống đất, nước nở. Bố Mị cũng khóc, đoán biết lòng con gái: "Mày về lạy chào tao để mày đi chết đấy à? Mày chết nhưng nợ tao vẫn còn, quan lại bắt tao trả nợ. Mày chết rồi thì không lấy ai làm nương ngô giả được nợ người ta, tao thì ốm yếu quá rồi. Không được, con ơi!". Mị bung mặt khóc. Mị ném nắm lá ngón giấu trong áo xuống đất. Mị đành trở lại nhà thống lí.

Mấy năm qua, mấy năm sau, bố Mị chết. Mị không nghĩ đến chuyện ăn lá ngón tự tử nữa. Mị tưởng mình như con trâu con ngựa, chỉ biết việc ăn cỏ, biết đi làm mà thôi. Lên núi hái thuốc phiện, giặt đay, xe đay, bẻ bắp, hái củi, bung ngô, tước sợi đay,... bao giờ cũng thế, suốt năm suốt đời như thế. Mị lười lười như con rùa nuôi trong xó cửa. Cái buồng Mị nằm, kín mít chỉ có một chiếc cửa sổ, một lỗ vuông bằng bàn tay. Nhìn ra ngoài, chỉ thấy trăng trắng, không biết là sương hay nắng, Mị nghĩ chỉ ngồi nhìn ra, đến bao giờ chết thì thôi.

Kể lại truyện Vợ chồng A Phủ - Văn mẫu lớp 12

Những đêm tình mùa xuân nữa lại đến với cái làng Mèo đỏ. Mỏm đất phẳng đầu làng, trẻ con tụ tập trên sân chơi đánh pao, đánh quay, thổi sáo, thổi khèn và nhảy. Mị nghe tiếng sáo ai rủ bạn đi chơi, thiết tha bồi hồi. Mị lén lấy hũ rượu, cứ uống ừng ực lừng bát khi trong nhà thông lí, tiếng chiêng đánh âm ì, người ộp đồng nhảy lên xuống, run bần bật. Mị lịm mặt ngồi nhìn người nhảy đồng, người hát. Mị nghe tiếng sáo văng vẳng gọi bạn đầu làng mà nhớ thời con gái, Mị có bao người mê, ngày đêm đã thổi sáo đi theo Mị. Khi mọi người đã về, chơi đã vãn cả, Mị vẫn ngồi trơ một mình. Mãi sau Mị đứng dậy đi vào buồng. Mị thấy lòng phơi phới trở lại, đột nhiên vui sướng như những đêm Tết ngày trước. Mị muốn đi chơi. A Sử vừa ở đâu về. Hắn thay áo mới, khoác thêm hai vòng bạc vào cổ, bịt cái khăn trắng lên đầu. Mị cũng không nói. Mị xắn thêm một miếng mỡ bỏ thêm vào đĩa đèn cho sáng. Mị với tay lấy váy hoa, rút thêm cái áo vắt ở phía trong vách. A Sử lấy làm lạ, hỏi Mị: “Mày muốn đi chơi à?”. Mị không nói. Thằng A Sử trói đứng Mị vào cột bằng một thúng sợi đay. Hắn còn quấn tóc Mị lên cột làm cho Mị không cúi, không nghiêng đầu được nữa. Hắn thắt cái thắt lưng xanh ra ngoài áo, rồi tắt đèn, đi ra, khép cửa buồng lại.

Mị bị trói đứng suốt đêm trong buồng. Tay chân đau không cựa được. Mị nghe tiếng sáo, tiếng chân ngựa đạp vào vách, tiếng chó sủa xa xa. Mị khóc, nín khóc, lại bồi hồi, lúc mê, lúc tỉnh. Mị nghĩ đến các chị vợ anh, vợ chú, những người đàn bà khốn khổ sa vào nhà quan. Mị chợt nhớ lại chuyện một người đàn bà bị chồng trói chết trong nhà thông lí... Mị sợ quá.

Trời tang tảng rồi không biết sáng từ bao giờ. Tiếng người xôn xao khiêng con lợn, hoặc một người phải trói, bị vắt huých xuống đất thờ phè phè. A Sử chệnh choạng vào buồng. Áo rách toạc một mảnh vai, cái khăn xéo trắng loang lổ đầy máu. Hắn lăn ra giường, đứng xung quanh là bọn thị sồng, thống quán, xéo phải. Pá Tra tay vẫn cầm roi ngựa, gọi ra ngoài. Mị nhắm mắt lại, rồi hé nhìn ra. Người chị dâu lưng còng đến cời trói cho Mị, và khẽ nói vào tai Mị: “Mị! Đi hái thuốc cho chồng mày”.

Vào rừng tìm lá thuốc, người chị dâu kể lại chuyện A Sử đi chơi bị A Phủ đánh vỡ đầu. Đi hái thuốc lá về, Mị đi cửa sau lé mắt vào thấy một người to lớn quỳ trong góc nhà. Mị đoán đây là A Phủ. Bọn lí dịch, quan làng, xéo phải, thống quán đội mũ quân khăn, xách gậy, cười ngựa kéo đến xử kiện và ăn cỗ. Pá Tra và bọn chức việc nằm hút thuốc phiện từ trưa cho đến hết đêm. Khói thuốc phiện tuôn qua các lỗ cửa sỏ tun hút xanh như khói bếp. A Phủ quỳ giữa nhà chịu đòn, chỉ im như cái tượng đá. Mặt sưng lên, môi và đuôi mắt dập chảy máu. Suốt chiều, suốt đêm, càng hút, càng tỉnh, càng đánh, càng chửi, càng hút.

Trong buồng, đêm hôm đó, Mị phải thức suốt đêm xoa thuốc cho A Sử. Mỏi quá, lại đau ê ẩm, có lúc Mị thiếp đi liền bị hắn đạp chân vào mặt. Ngoài nhà, tiếng hút thuốc phiện rên lên lên từng cơn như một nghiêng gổ kéo dài, giữa tiếng khóc, tiếng đấm đánh huỳnh huých.

Kể lại truyện Vợ chồng A Phủ - Văn mẫu lớp 12

Sáng hôm sau thì đám kiện đã xong. Vì tội đánh con quan làng, đáng nhẽ làng xử A Phủ tội chết, nhưng làng tha cho để được sống và nộp vạ. Tiền phạt, tiền thuốc, tiền lợn, A Phủ phải chịu một trăm đồng bạc trắng. Quan cho A Phủ vay để nộp vạ. A Phủ lê hai cái đầu gối sưng bạnh lên như mặt hồ phù đến nhật từng đồng bạc trắng, nhật xong lại đặt lên mặt tráp, Pá Tra trút cả bạc vào trong tráp. A Phủ không phải quỳ, phải đánh nữa. A Phủ đứng lên cầm dao đi chọc tiết lợn hầu làng.

A Phủ trở thành kẻ đi ở trừ nợ cho nhà quan thống lí Pá Tra từ đấy. Đốt rừng, cày nương, cuốc nương, săn bò tót, bẫy hổ, chăn bò, chăn ngựa, quanh năm một thân một mình bôn ba rong ruổi ngoài gò, ngoài rừng. Quê A Phủ ở Háng-bla. Bố mẹ, anh em của A Phủ đã chết vì bệnh đậu mùa. A Phủ trở trời một mình từ năm mười tuổi, từng bị bán đi cho người Thái ở dưới cánh đồng. Lưu lạc đến Hồng Ngài, đi làm thuê. A Phủ biết đúc lưỡi cày, biết đúc cuốc, lại cày giỏi và đi săn bò tót rất bạo. Nhiều cô gái trong vùng mê. Không có bạc trắng, không có ruộng, không có bố mẹ nên A Phủ không thể lấy nổi vợ. Chỉ có độc một chiếc vòng vía lằn trên cổ nhưng trong những ngày Tết, A Phủ cũng cứ cùng trai làng đem sáo, khèn, đem con quay và quả pao, quả yến đi tìm người yêu ở các làng trong rừng. Vì thế mà sinh sự đánh nhau với A Sử.

Mấy năm sau, một tai họa lại trút xuống đầu A Phủ. Năm đó đói rừng, hổ, gấu từng đàn kéo ra bắt bò ngựa, phá nương. A Phủ đi chăn bò, chẳng may hổ bắt mất một con. Pá Tra quát: “Quân ăn cướp làm mất bò tao!”. A Phủ bị Pá Tra trói vào cọc gỗ bằng một cuộn dây mây từ chân đến vai, chỉ còn cổ và đầu hơi lúc lắc được. Pá Tra nói: “Trói cho đến chết nếu không bắt được hổ về”. Đêm đó, A Phủ nhay đứt hai vòng mây thì trời cũng vừa sáng. Pá Tra vào khám, quàng thêm một vòng thòng lọng vào cổ, thế là A Phủ không cúi, không còn lắc được nữa.

A Phủ bị trói như thế đã đến mấy ngày đêm. Đêm mùa đông trên núi cao dài và buồn. Đêm nào Mị cũng dậy ra bếp sưởi thường từ lúc gà gáy sáng. Một đêm, Mị lé mắt nhìn sang, thấy một dòng nước mắt lấp lánh bò xuống hai hõm má đã xám đen lại của A Phủ. Mị nghĩ đến người đàn bà ngày trước, nghĩ đến kẻ đang bị trói đứng,... Chúng nó thật độc ác. Cơ chừng này chỉ đêm mai là người kia chết. Mị nghĩ đến thân phận mình cũng chỉ còn biết rũ xương ở đấy thôi... Người kia việc gì mà chết thế. Mị sợ, rồi làm sao Mị cũng không thấy sợ. Đám than đã vạc hẵn lửa. Mị rón rén bước lại, lấy con dao nhỏ cắt lúa, cắt nút dây mây. Tháo hết dây trói, Mị thì thào “Đi ngày...”, rồi Mị nghẹn lại. A Phủ khụy xuống, rồi lại quật sức vùng lên, chạy. Mị đứng lặng trong bóng tối, rồi băng đi đuổi kịp A Phủ khi A Phủ đã lặn, chạy tới lưng dốc. Mị nói, thở trong gió thốc lạnh buốt: “A Phủ cho tôi đi... Ở đây thì chết mất”. Biết người đàn bà chèo chèo đó vừa cứu mình, A Phủ nói: “Đi với tôi”. Hai người đỡ nhau chạy xuống dốc núi. Mị và A Phủ vượt qua những triền núi cao, ăn củ rừng, mọc nấm,... đi suốt mùa mưa thì đến khu di tích Phiêng Sa. A Phủ và Mị nên vợ nên chồng từ đấy.

Đến Phiêng Sa, vợ chồng A Phủ vỡ nương, dựng được một ngôi nhà gỗ, nuôi được con lợn nhỡ. Bọn Tây đồn Bản Pe lừng sục tới. Chúng bắt A Phủ khiêng lợn về đồn. A Phủ bị

Kể lại truyện Vợ chồng A Phủ - Văn mẫu lớp 12

đánh, bị bắt khâu đá, khiêng nước, cái roi tóc của cha mẹ để lại cho cũng bị thằng Tây đề ra cắt mất. A Phủ trốn thoát. A Phủ gặp cán bộ A Châu. Hai người làm lễ ăn sung, kết nghĩa anh em. A Phủ trở thành chiến sĩ du kích, giữ đường cho bộ đội. Bọn Tây đồn Bản Pe lại kéo quân đến càn quét khu du kích Phiềng Sa. Chúng đốt phá, tàn sát dã man. Nhiều đàn bà, trẻ em, trong đó có Mị bị bắt. Được cứu thoát, nhưng Mị vô cùng sợ hãi vì cô nghe tin cha con thống lí Pá Tra đã về ở với bọn Tây đồn Bản Pe. A Phủ ngời nường thịt bò tót, làm lương khô chuẩn bị cùng bộ đội đi đánh đồn Bản Pe. A Phủ nạt Mị: “Đây không phải là Hồng Ngài. Đây là khu du kích Phiềng Sa. A Phủ là tiểu đội trưởng du kích...”.

Mẫu bài tóm tắt ngắn gọn nhất tác phẩm Vợ chồng A Phủ

Bài tóm tắt 1:

Vợ chồng A Phủ là câu chuyện kể về cuộc đời của cô gái trẻ xinh đẹp tên là Mị, sinh ra trong một gia đình nghèo ở làng Hồng Ngài. Mị bị A Sử trong làng bắt cóc về làm vợ để gạt nợ nhà thống lí Pá Tra. Cuộc đời Mị lại tiếp tục những chuỗi ngày nghèo khổ và cơ cực hơn gấp ngàn lần, hàng ngày cô phải lao động quần quật không kể trời nắng hay mưa, vất vả hơn cả con trâu, con ngựa.

Mùa xuân, mùa của ngày hội đến, Mị uống rượu, tiếng sáo gọi bạn tình làm Mị muốn đi chơi, muốn được ra ngoài, nhưng A sử không cho, trói chặt Mị ở trong buồng. A Sử bị đánh vì gây sự với đám trai làng, lúc đó, Mị mới được cởi trói để đi lấy thuốc, xoa dầu cho chồng. Cũng đêm đó, A Phủ một chàng trai khỏe mạnh, giỏi lao động nhưng vì nghèo và mồ côi, do đánh A Sử nên A Phủ đã bị phạt vạ phải làm ở đợ cho nhà thống lý để trừ nợ. Mùa đông gió rét kéo đến, rừng đói, hổ báo kéo đến phá nương, phá rẫy, ăn thịt trâu bò. Một lần A Phủ để hổ ăn mất một con bò, nên đã bị trói đứng, bỏ đói mấy đêm liền, chờ khi A Sử bán được hổ mới tha cho. Một đêm, Mị trở dậy thổi lửa để sưởi ấm, thì bắt gặp hai dòng nước mắt trên gò má A Phủ. Mị đồng cảm với cảnh ngộ của A Phủ, Mị thương thay cho cả thân phận mình. Mị đã cắt đứt dây trói và cùng bỏ trốn khỏi nhà Thống Lý Pá Tra. Cả hai chạy trốn trong đêm, băng qua những cánh rừng để đến Phiềng Sa, họ thành vợ thành chồng xây dựng một cuộc sống mới. A Phủ đến với cách mạng, họ theo cán bộ A Châu và A Phủ trở thành đội trưởng du kích. Họ cầm súng đánh đuổi giặc thù bảo vệ gìn giữ bản làng.

Bài tóm tắt 2:

Vợ chồng A phủ kể về đôi vợ chồng người H' Mông ở vùng Tây Bắc. Mị là một cô gái xinh đẹp có tài thổi sáo. Trai bản nhiều người mê và Mị đã có người yêu. Dù cha Mị nợ thống lí Pá Tra một món tiền lớn, chưa trả nổi, hàng năm phải trả lãi cả một nương ngô nhưng Mị kiên quyết không lấy A Sử - con trai thống lý Pá Tra - để xoá nợ. Nhưng một đêm xuân, Mị bị A Sử lừa, bắt về trình ma nhà nó. Tiếng gọi là làm vợ A Sử nhưng Mị bị đối xử thậm tệ.

Kể lại truyện Vợ chồng A Phủ - Văn mẫu lớp 12

Ban đầu, Mị định tự tử nhưng vì thương cha đành cam chịu sống trong đau khổ câm lặng “lùi lũi như con rùa nuôi trong xó cửa”.

Ngày Tết lại về, Mị lén uống rượu một mình. Không khí vui nhộn, nhất là tiếng sáo gọi bạn tình đã giúp Mị nhớ lại những ngày trước, khơi dậy ở Mị khát vọng tình yêu hạnh phúc. Mị vào buồng và định thay váy áo đi chơi thì bị A Sử bắt trói đứng vào cột nhà, bằng cả thúng dây đay, cả tóc Mị. Trong cơn chập chờn mê tỉnh, Mị vẫn thả hồn theo các cuộc chơi. Đến lúc thích chí vùng bước đi mới biết toàn thân bị trói chặt, đau buốt.

Cũng đêm đó, A Phủ, một thanh niên mồ côi nhưng khoẻ mạnh, can trường, đã đánh A Sử, vì bất bình trước trò xác xược của hắn ta. A Phủ bị làng bắt về xử và trở thành người ở trong nhà Pá Tra để trừ nợ.

Một mùa đông giá rét, rừng đói, hổ báo từng đàn ra phá nương, bắt bò ngựa. A Phủ vì mãi mê bẫy nhím nên đã để hổ bắt mất một con bò. A Phủ bị thống lí Pá Tra bắt trói đứng vào một cây cột, suốt mấy ngày đêm - chờ khi nào A Sử bán được hổ mới tha.

Lúc ấy, tuy Mị đã trở thành một con người hoàn toàn vô cảm nhưng khi nhìn thấy hai dòng nước mắt của A Phủ lặng lẽ rơi trên hai hóm má xám đen vì kiệt sức, tuyệt vọng, Mị động lòng thương người cùng cảnh ngộ. Sau một hồi suy nghĩ, Mị đã cắt dây trói cho A Phủ. Rồi, Mị vọt chạy theo anh ta.

Cả hai băng rừng sang Phiềng Sa, trở thành vợ chồng. Quân Pháp tràn tới, dân làng hoang mang lo sợ. A Châu, cán bộ Đảng đã tìm đến xây dựng phong trào và kết nghĩa anh em với A Phủ. A Phủ đã trở thành tiểu đội trưởng du kích, cùng với Mị và đồng đội tích cực tham gia chống Pháp và tay sai bảo vệ quê hương.